

תת"ע 7536/04/16 - מדינת ישראל נגד עמיר פיס

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 7536-04-16 מדינת ישראל נ' עמיר פיס
בפני כבוד השופטת ענת יהב-שופטת

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עמיר פיס

הנאשם

הכרעת דין

לפי סעיף 182 לחסד"פ אני מודיעה כי החלטתי לזכות את הנאשם מהמיוחס לו.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו כי ביום 28.10.15 בשעה 09:23 בצומת הרחובות יוחנן הסנדלר וגלגל הפלדה בהרצליה, לא ציית לתמרור העצור (302) המוצב בכיוון נסיעתו לפני קו העצירה בניגוד לתקנות 22 (א) ו- 64 לתקנות התעבורה.

בדיון ההקראה ביום 20.4.16 כפר הנאשם במיוחס לו וטען כי עצר ואף אמר זאת מיד לשוטר בשטח.

דיון ההוכחות נקבע ליום 29.5.16.

בפרשת התביעה **בחקירה הראשית**: העיד עד תביעה אחד - **רס"ב בליץ אילן** אשר הגיש את הדו"ח שרשם - ת/1 וכן סקיצה שביצע על גבי תצ"א - ת/2. (נערכה ביום 16.5.16).

בחקירה נגדית - העיד כי מהמקום בו עמד היה קשר עין עם קו העצירה וכי השיחים במקום לא הפריעו או הסתירו לו את קו הראייה עם רכב הנאשם (עמ' 3 ו- 4).

מקריא את תגובת הנאשם: "עצרתי, באבואה עצרתי" (בעמ' 4 ש' 24).

כמו כן, מסכים לגבי נ/1 - תמונה שצולמה על ידי הנאשם כי זהו מקום האכיפה ואף מסכים לגבי הצמחייה במקום שהיו כך בזמן ובמקום (בעמ' 5 ש' 7 - 12).

לאור הערת השוטר כי בנ/1 לא רואים את מקום עמידתו ולכן לא ניתן לראות דרך עיניו את יכולתו לאכוף את העבירה, ביקש הנאשם דחייה לצורך הבאת צילומים נוספים.

לצורך כך, נקבע דיון לתזכורת הצדדים כשלדיון זה יובאו התמונות והתביעה תחליט האם תרצה לזמן את עד התביעה לאור ראיות נוספות אלו.

בתאריך 21.6.16 ולאחר שהוצגו התמונות, לא ביקשה התביעה לזמן את עד התביעה מחדש ועל כן נקבע המשך דיון ההוכחות פרשת ההגנה.

אמנם בדיון ההוכחות שנקע להמשך ליום 25.9.16 חזרה בה התביעה וביקשה שככל שיש ראיות חדשות, תבקש לזמן את העד ואולם לאור הימנעותה מלעשות כך לאחר ראייתה את התמונות, לא נתקבלה בקשתה אך נקבע שמשקלן של התמונות יקבע בהכרעת הדין.

בפרשת ההגנה-העיד כעד יחיד הנאשם - מר עמיר פיס.

בחקירתו הראשית:

תאר שנסע לאט, שהקו המסומן נמצא במרחק של כמטר וחצי מקו הצומת ושקר העצור מוסתר (עמ' 8 ש' 12 - 14), לטענתו השוטר ראה את תנועת הרכב מקו העצור לקצו הצומת והתבלבל (בעמ' 9 ש' 10-13). הנאשם הגיש תמונות שצילם. (נ/1 - 4/נ).

בחקירתו הנגדית:

מסכים שלגבי טענת ה מרחק של קו העצירה מקו הצומת, מעלה זאת בפעם הראשונה, שכן, טוען שרק לאחר שהגיע למקום שוב על מנת לצלם, ראה את המרחק.

כמו כן, מסכים שבתגובתו לשוטר העלה את נושא הצמחייה שלטענתו הסתירה את קו העצירה.

חוזר על גירסתו שעצר עצירה מלאה, שמדובר בכביש חוצה סואן בדרך כלל ורק כאשר התנועה התירה זאת נכנס לצומת כשהתפנה (עמ' 10 ש' 1 - 18).

התביעה בסיכומיה מבקשת להתעלם מהתצלומים אותם הגיש הנאשם בפרשת ההגנה ולא הוצגו לעיניו של השוטר, , או

לפחות ליתן להם משקל אפסי.

מבקשת לתת אמון מלא בעדות השוטר אשר העיד לטעמה באופן רציף ועקבי.

הנאשם ביקש לקבל את עדותו וגרסתו על התמונות שהוגשו ויזכה אותו.

דין והכרעה

הצדדים חלוקים על האפשרות והיכולת של השוטר לראות את קו העצירה באופן מלא וישיר מן המקום בו עמד.

גם אם אקבל רק את התמונה הראשונה שהוצגה לשוטר נ/1 (שהוגשה ביום 29.5.16) הרי שהשוטר בליץ מודה שהיו שיחים במקום ושהיו בגובה המצולם בנ/1.

כמו כן, מת/2 - התצ"א שהונפקה ועליה צוינו סימנים מאוחר ליום האירוע, ניתן לראות כי ממקום עומדו של השוטר היו שיחים גם לשמאלו וגם בכיוונו קדימה עם מקום עמידת רכב הנאשם.

בנוסף ניתן לראות כי מימין למדרכה שחצצה בין השוטר לרכב הנאשם, קיים מבנה תחנת מוניות.

לאור כל זאת נותר בליבי ספק אם יכול היה השוטר באמת ובתמים לראות באופן נקי וללא הפרעה את קו העצירה הנאסף.

לאילו יש להוסיף נקודות נוספות שיש בהן כדי להחליש את גירסת התביעה ומאידך לחזק את זו של הנאשם:

ת/2 - שורטט בסמוך לתאריך דיון ההוכחות ולא במעמד מתן דו"ח התנועה, דהיינו, כ - 7 חודשים לאחר רישום הדו"ח כאשר יש בכך מחדל ממשי, שכן השוטר אינו אמור לזכור לאחר פרק זמן רב כל כך את שאירע, כגון, מקום עמידתו במדויק, מצב הצימחיה במקום וכו'.

תגובת הנאשם מיד עם עצירתו הייתה "עצרתי באבואה עצרתי" (כך נרשם ע"י השוטר בת/1), דהיינו מדובר בתגובה ברורה ומודגשת בדבר אותה העצירה, ולא תגובה הססנית או מגומגמת על דרך הצטערות או בקשת סליחה כפי שאנו מורגלים לראות.

מרחק קו העצירה מקו הצומת הינו רב, כך שהשוטר יכול היה לטעות בהבנת הנראה בכך שפרש את גלישתו של הנאשם מקו העצירה וקו הצומת ככזו שהינה אי עצירה בקו המיועד.

ולמקרה דומה מאוד בנסיבותיו ראה **בת"ת 24378/08 מדינת ישראל נ' קוריץ אברהם**, שם זיכה כבוד השופט דרורי את הנאשם בגין תמונות שהגיש ואשר הוכיחו כי במקום הייתה גדר ועצים והן נוכח העובדה שקו העצירה נמצא עמוק בתוך הרחוב, ולא בסמוך לקו הצומת.

וכך אף בענייננו.

לאור זאת, לא נזקקתי לתמונות אותן הגיש הנאשם בפרשת ההגנה ולכן גם העדר קביעת קבילותן או משקלן זאת משום שדי בראיות שהוצגו.

בנוסף, ועל אף שהאמנתי לשוטר שהעיד את שחשב שראה, הרי שהאמנתי לגירסת ולדבריו של הנאשם אשר עמד עליהם באופן עיקש וברור, חזר ובא לדיונים כשהוא מבקש לשוב ולצלם את הצומת תוך שמבקש לעמוד על חפותו ולהוכיחה.

האמנתי לו כי הוא דובר אמת וכי אכן כך עשה - שעצר בעצור קודם שגלש ונכנס לצומת.

מכל האמור לעיל אני קובעת כי אני מזכה את הנאשם מן המיוחס לו וזאת מן הספק.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשע"ז, 25 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים